

[Poulsgaard]

begyndt at kunne spores en optimisme, der er begyndt at kunne spores et rentefald. Jeg har i dag været i kontakt med Mogens Glistrup, som hr. Svend Auken også hånedede. Jeg ved ikke, om hr. Svend Auken kunne gøre det samme, som hr. Glistrup har gjort, nemlig starte en sådan folkebevægelse. Han er imidlertid sat uden for døren, men der skal ikke herske den mindste tvivl om, at hvis hr. Glistrup havde siddet i dette folketing, så havde hr. Glistrup stemt for dette forlig, ikke fordi det er noget godt forlig, det er det aldeles ikke, men fordi det stadig væk er et skridt på den rigtige vej.

Jeg har slet ikke lyst til at give mig i lag med hr. Gert Petersen, for det kan jeg ikke. Jeg synes ellers, jeg er sådan nogenlunde til at snakke, men slå hr. Gert Petersen, det kan jeg ikke. Han lovede smør på begge sider af brødet, og det skal være højt belagt med pålæg, men hvor pengene skal komme fra til alt det gode, han vil, glemmer hr. Gert Petersen at fortælle. Han kan kun svinge sig op til, at vi vil straffe de gamle og de syge. Nej, hr. Gert Petersen, det er netop for at undgå at straffe de gamle og de syge, at det er nødvendigt at skære i alt det overforbrug, der har været.

I hvert fald kan man håbe på, at det spædestik, der her er taget, kan blive begyndelsen til et bygningsværk. Jeg håber, at regeringen vil begynde at lytte til fremskridtspartiet, sådan at vi virkelig begynder at få nogen indflydelse. Vi har mange fornuftige ideer. Vi har ikke taget patent på de ideer, de er til gratis afbenyttelse, og hvis regeringen vil bruge nogle af de ideer, vi har, så lover jeg regeringen, at vi nok skal få et godt samarbejde fremover. Vi skal i hvert fald ikke have hr. Svend Auken til det – uha da.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Poulsgaard sagde, at jeg har talt ondt om hr. Glistrup ved dette møde. Jeg synes, at næste gang hr. Poulsgaard ringer til Nordsjælland, skal han sige, at det har han fået afkræftet. Tværtimod. Jeg har sagt, at hr. Glistrups indflydelse i denne sal er meget betydelig. Den går langt ud over hr. Poulsgaards og hans tilbageblevne kammeraters. Den strækker sig langt, langt ind i den borgerlige lejr. Ikke på det, der konkret er sket.

Som vort partis ordfører, hr. Henning Rasmussen, har påvist, har fremskridtspartiet ikke rokket ved noget som helst i kraft af de indrømmelser, det har fået. Der, hvor hr. Glistrups indflydelse ligger, er i, at landets statsminister siger, at finansloven, udskrivningsloven, boligbyggeriet og landbrugets problemer skal klares ved hjælp af fremskridtspartiet. Der ligger hr. Glistrups indflydelse.

Jeg må sige, at vi ikke har haft fattigdom i Danmark i mange år. Det har været et resultat af fælles anstrengelser, fordi vi altid på tværs af politiske forskelligheder har haft den opfattelse, at de dårligt stillede skulle hjælpes.

Det, jeg er bekymret for, og som hr. Poulsgaard burde være bekymret for, er, når man gennemfører nedskæringer, der ensidigt rammer de allerallerdårligst stillede mennesker og presser dem. Hvis den politik fortsættes over en længere periode, så vil vi igen, desværre, få fattigdomsproblemer i Danmark. Vi har set, hvor hurtigt det er gået i De Forenede Stater og i England. Vi har set, hvor hurtigt det kan gå, og derfor er vi optaget af at undgå en tilsvarende udvikling i Danmark. Det kan vi kun gennem et samarbejde med en social forståelse indbygget.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

»Social forståelse« kan vi alle sammen stille os herop og sige. Jeg vil vove den påstand, at vi har præcis lige så meget social forståelse i fremskridtspartiet, som socialdemokratiet har. Det, jeg bebrejder socialdemokratiet – det kan hr. Svend Auken ikke bebrejde mit parti, for desværre har vi aldrig fået den stemmetilgang, vi burde have haft – er, at i al den tid, det har siddet på flæsket, har det ikke gjort en døjt for udligning i dette land. Det har tværtimod gjort lønforskellene mellem manden på gulvet og akademikerne større.

Det er fantastisk, at socialdemokratiet taget roserne og æren på kulturområdet. Vi ved, at kulturelle tilbud i dette land først og fremmest kommer den velbjærgede del af befolkningen til gode, det er biblioteker, det er teatre og en række andre områder, men socialdemokratiet har sammen med de andre røde partier og sammen med de radikale i